

**2007. április 16-án benyújtott kereset – Siemens kontra Bizottság**

(T-110/07. sz. ügy)

(2007/C 140/46)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

*Felperes:* Siemens AG (Berlin és München, Németország) (képviselők: I. Brinker, T. Loest és C. Steinle, ügyvédek)

*Alperes:* az Európai Közösségek Bizottsága

**Kereseti kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- Az EK 231. cikk (1) bekezdése értelmében semmisítse meg a bizottság 2007. január 24-i határozatát (COMP/F/38.899 – gázszigetelt kapcsolóberendezések ügy) a felperest érintő részében;
- másodlagosan, a határozat 2. cikkének m) pontjában a kiszabott bírság összegét mérsékelje;
- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a értelmében kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

**Jogalapok és fontosabb érvek**

A felperes a COMP/F/38.899 – gázszigetelt kapcsolóberendezések ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006) 6762 végül. bizottsági határozatot támadja. A megtámadott határozatban a felperessel és más vállalkozásokkal szemben az EK 81. cikk valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki. A felperes a Bizottság álláspontja szerint a „gázszigetelt kapcsolóberendezések” ágazatban számos megállapodás és összehangolt magatartás részese volt.

Keresete megalapozására a felperes három jogalapot hoz fel.

Először azt rója fel az alperesnek, hogy elmulasztotta a felrótt jogsértések tényleges és részletes bemutatását és bizonyítását. A Bizottság mindenekelőtt a felrótt jogsértés a közös piacra és az EGT-re gyakorolt hatásait mulasztotta el bemutatni és bizonyítani a felrótt jogsértés első, 1999-ig tartó szakaszában.

Másodszor a felperes előadja, hogy a Bizottság hibásan tételezett fel egy egyetlen és folyamatos jogsértést és helytelenül állapította meg a jogsértés időtartamát. A felperes szerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes 1999. április 22-ét követően részese volt a felrótt jogsértésnek. Ezt meghaladóan az 1/2003/EK rendelet <sup>(1)</sup> 25. cikkének megsértése áll fenn, mivel a

felperes álláspontja szerint a felrótt jogsértésben való részvétele az első szakaszban, 1999-ig elévült.

Végül a felperes súlyos joghibát ró fel a Bizottságnak a bírság összegének kiszámítása során. Ebben az összefüggésben például előadja, hogy a Bizottság a jogsértés időtartamát helytelenül ítélte meg és a felperessel szemben nyilvánvalóan túlzott „elrettentő szorzót” alkalmazott. Ezt meghaladóan az alperes jogtalanul tulajdonított a felperesnek vezető szerepet és a felperes együttműködését a Bizottsággal jogtalanul hagyta figyelmen kívül.

<sup>(1)</sup> A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

**2007. április 18-án benyújtott kereset – Toshiba kontra Bizottság**

(T-113/07. sz. ügy)

(2007/C 140/47)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

*Felperes:* Toshiba Corp. (Tokió, Japán) (képviselők: J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz és J. Borum ügyvédek)

*Alperes:* az Európai Közösségek Bizottsága

**Kereseti kérelmek**

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a COMP/F/38.899 – gázszigetelt kapcsolókészülék ügyben 2007. január 24-én hozott bizottsági határozatot;
- semmisítse meg a bizottsági határozatot a Toshiba-t érintő részében;
- módosítsa a határozat 1. és 2. cikkét a Toshiba-val szemben kiszabott bírság törlése, illetve jelentős csökkentése érdekében;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás – ideértve a bankgaranciával kapcsolatosan felmerült – költségeinek viselésére.

## Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 230. cikk alapján keresetet nyújtott be a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat ellen, amelynek alapján a Bizottság megállapította, hogy a felperes több más vállalkozással együtt a gázzsigetelt kapcsolókészülék ágazatban (a) a piac felosztásából, (b) a kvóták elosztásából, valamint a piaci részesedések fenntartásából, (c) az egyedi gázzsigetelt kapcsolókészülék-projektek kijelölt gyártók részére történő szétosztásából (tendermanipulálás), valamint e projektek pályázati eljárásainak manipulálásából, (d) árrögzítésből, (e) a kartellben részt nem vevő vállalkozásokkal kötött licenc megállapodások megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint (f) különleges piaci információk cseréjéből álló megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal megsértette az EK 81. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Másodlagosan a felperes a kiszabott bírság törlését, illetve csökkentését kéri.

A felperes szerint a Bizottság egy világméretű kartell fennállásának létrehozására vonatkozó három megállapodásra alapozza megállapításait. Még ha ez is lenne a helyzet, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem rendelkezik joghatósággal azon magatartás elbírálása tekintetében, amely az EGT-n kívül korlátozza a versenyt.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes bármilyen, az európai eladást tiltó megállapodásban, illetve összehangolt magatartásban részt vett volna, valamint hogy az európai gázzsigetelt kapcsolókészülék szállítók kompenzációt fizettek volna a japán társaságoknak azért, hogy ne lépjenek be az európai piacra oly módon, hogy az európai projekteket az európai „GQ”<sup>(1)</sup> kvótába számították. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság a bizonyítékok alátámasztása érdekében nagyrészt az engedékenységi közlemény kedvezményezettje által tett szóbeli nyilatkozatokból álló közvetett, homályos és megalapozatlan bizonyítékokra támaszkodott, továbbá állítólag nem vette figyelembe a terhelő nyilatkozatok megcáfolása érdekében nyújtott bizonyítékokat.

Ráadásul miközben a felperes nem tagadja, hogy részt vett a „GQ megállapodásban”, egyúttal azt állítja, hogy a kérdéses megállapodás olyan világméretű megállapodás volt, amely Európára nem vonatkozott, és ezért a Bizottságnak erre tekintettel nincs joghatósága. A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság abbéli igyekezetében, hogy a felperest joghatósága alá vonja, jogi értékelését teljesen arra irányította, hogy volt-e közös megegyezés (arról, hogy a japánok tartózkodnak az európai piacra való belépéstől, és az európai társaságok ugyanígy tartózkodnak a japán piacon való versenyben való részvételtől), valamint hogy bizonyos európai projekteket rendszeresen jelentettek-e a japán társaságoknak, illetve a fenti közös megegyezés részeként az európai „GQ”-t feltöltötték-e ezekkel a projektekkal. A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes felelősségre vonható az európai szinten elkövetett jogsértésekért, és azt állítja, hogy az utóbbi nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatalánál eljárási hibákat követett el. Ezzel kapcsolatosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát azzal, hogy nem nyújtott

megfelelő indokolást, nem engedett hozzáférést a bizonyítékokhoz, illetve a bizonyítékokat elferdítette.

Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy mivel a Bizottság elmulasztotta a japán és európai társaságok közötti felelősség megosztásának helyes megállapítását, helytelenül alkalmazta a határozat címzettjeivel szemben kiszabandó bírság kiszámítási módszerét. E tekintetben a felperes fenntartja, hogy a Bizottság helytelenül értékelt mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát, és ezzel hátrányosan megkülönböztette a felperest.

<sup>(1)</sup> „G” mint „gear” [t.i. kapcsoló] és „Q” mint „quota” [t.i. kvóta]

## 2007. április 17-én benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-116/07. sz. ügy)

(2007/C 140/48)

Az eljárás nyelve: francia

### Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és S. Ramet, meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

### Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előterjesztése alapján és a 92/31/EGK irányelvben<sup>(1)</sup> meghatározott eljárás szerint elfogadott 1997. június 30-i határozatával a Tanács felhatalmazta a tagállamokat arra, hogy bizonyos, meghatározott célra alkalmazott ásványolajok tekintetében csökkentett jövedéki adót alkalmazzanak vagy folytassák annak alkalmazását, illetve mentesítsék azokat a fennálló jövedéki adó alól. Négy későbbi határozatával a Tanács meghosszabbította ezt a felhatalmazást, az utolsó engedélyezett időszak 2006. december 31-én járt le. Franciaország számára engedélyezték e csökkentések vagy mentességek alkalmazását a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehézőlajok esetében.

2001. december 30-i levelével a Bizottság értesítette Franciaországot azon határozatáról, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében eljárást indít a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok jövedéki adó alóli mentessége miatt<sup>(2)</sup>. Ezen eljárást követően a Bizottság 2005. december 7-én elfogadta a 2006/323/EGK határozatot, amelynek értelmében a Gardanne régióban, a Shannon régióban